

CAPRICIOSA

af Th. Overskov og A. L. Arnesen.

(1836. Det kgl. Teater.)

La Sabolière.
et frank Contradans.

Allegretto.

I.

p *f*

Peter. 1. Her har jeg fundet en
Ole. 2. Kom, lad os lægge os
Alle. 3. Her er jo netop en

her - lig Plads, her er en Bænk, hvor vi Al - le kan sid - de. *Mar.* Her kan vi se end - nu mer Sej - lads.
Al - le ne'r! Op Mut - ter Ger - trud med Di - ne Va - rer. *Gert.* Nej jeg skal be - om at sid - de her!
her - lig Plads, her er en Bænk, hvor vi Al - le kan sid - de her kan vi se end - nu mer Sej - lads,

Søren. Her kan jeg læg - ge den he - le Stads. *Ole.* Ej se! Det er jo her - ligt *Mar.* her er ypperligt Græs,
In - gen maa lig - ge i Græsset der. *Ole.* Aa Snak! sik - ken en Sludder! *Mar.* Jo får det er forbudt!
her har vi Pladstil den he - le Stads. Her - ligt Ma - den skal sma - ge, *Peter.* her synger Lærkensaa smukt

Mar. Hist ris - ler Rul - den saa kjær - ligt. *Alle.* Her er jeg i mit Es.
Ole. Hvad gør Mand - ska - bet knu - der *De andre.* Tys! tys blev blev nu ej mut!
Først sil - de hjem - ad vi dra - ge! *Ole.* Jeg nok med Lærken *Alle.* Lad os da Alle nu skal faa Bugt.

ta - ge Plads! Hvi - len just kommer os her til - pas!

Tempo di Menuetto.

Fredn. Ep. 58.

II. *f*

p
Peter. 1. Kom, lad os tøm-me her i det Grøn-ne
Ole. 2. Sej lil-le Ma-ge! kom! vil Du sma-ge?

Fla - sken til bred-fuldt Maal, Skaal! *Dryad.* Aal! *Peter.* Her vil jeg lig-ge ro - lig og drik-ke
 tag Dig en lil - le Taar! *Ger.* Nej tak! Ja - ne kan drik-ke. *Mar.* Nej, jeg vil ik - ke,

min Ma-ri - a - nes Skaal. *Til.* Aal! *Dry.* Aal! *Peter.* Her vi gik som Holmens ra - ske Knø-se.
 Vi - nen i Ho'e-det gaar. *Viv.* Aal! *Ole.* Aa Snak! *De andre.* Du de gik som Holmens ra - ske Knø-se.
 Du maa ik - ke tro, at det er Dru-er.
 Nej Du maa ej tro, at det er Dru-er.

gor - de Mas med smuk - ke Ny - bors Tø - se, ja man kan som
 gor - de Mas med smuk - ke Ny - bors Tø - se, ja de Con - fir -
 saa - dant Lap - se ri til in - tet du - er, nej den Drik. som
 slig en Drik for Sø - mænd ik - ke du - er, nej de Draa - her

Con-fir-mant sig brø - se, stik - ke paa Va - rer, og ry - ge To - bak. *Til.* Ak! *Dry.* Ak!
 mant-ter kan sig brø - se, stik - ke paa Va - rer, og ry - ge To - bak. *Viv.* Ak! *Dry.* Ak!
 her, min Tøs, Du sku - er, hen - ted i Pa - ra - dis selv jeg i - dag!
 jeg i Fla - sken sku - er, hen - ted i Pa - ra - dis selv han i - dag!

Andante con moto.

Bøhmisk Folkemelodi.

III. *f* *Ped.* *

Mariane. 1. En *p* Sømands Brud har
Peter. 2. Ja, stolt en Sømands
Ole. 3. Mis un-der der-for

Bøl-gen kjær, det stol-te Hav hun fjernt og nær, be- trag-ter som sin Bru-de-seng og
vil-de Liv! Naar E-le-men-ter staa i Kiv, hans Kamp i-mel-lem Død og Liv for
SømandsLod!Hans Liv er som den let-te Baad, der tum-ler om paa Ver-dens Hav til

Anden Gang Chor.

Vu-ge for sin Dreng. I Vin-dens Sn-sen, Sto-mens Brag, Or- ka-nens Hyl om
ham er Tids-for driv. Det hvi-de Kors i Dug-gen rød, staar for hans Blik som
Bøl-gen blir hans Grav. Men selv paa Ha-vets dy-be Bund han pri-ser end af

1.

sjunk-ne Vrag, hun hø-rer kun sin El-skens Ven, der brin-ger ham i-gen. I
Fa-rens Hegn: Ti Blod er Var-sel vel om Død, men Kor-set Frelsens Tegn. Det
Hjærtens Grund, den Ven, som dog ham i sin Favn og gav ham Hæ-ders navn. Men

2.

gen. *f* *Ped.* *
Tegn.
-navn.

Andante.

Peter.

Mel. Was soll ich der Freude thun.

IV.

p e dolce

1. Din
2. En

Stem - mes Klang er blød og mild, og
Læng - sel gjen - nem - bæ - ver mig, mit

fra Dit Øj - es Blaa frem - strøm - mer Æm - heds re - ne Ild, Du
Hjer - te hef - tigt slaar, jeg fø - ler mig saa lyk - ke - lig, hvert

fængs - ler mig jeg ly - de maa! hvo kan mod - staa Dit
Min - de i min Sjæl for gaar - o lad mig le - ve

hul - de Smil! la la la, la la la la la, la la la la la
kun for Dig! la la la, la la la la la, la la la la la

1. la.
2. la.

p
Ped.

pp *

Allegro moderato.

Tausend og Wårren.

Mel. i gamle Svea Land.

V. *f* 1. Tag

Brø - dre Glas i Haand, og lyt - ter Al - le til mit Ord! den
 for hans Tyr - sus stav! Vi selv ham kaa - red til vort Gud. Han
 Dru - en er vor Død. Ej sandt? hvo brød sig vel om sligt? Os

mun - tre Vin - guds Aand be - gej - strer os ved det - te Bord. *mf* Spild
 Dru - ens Blod os gav, og „Nyd!“ det var hans før - ste Bud. Ti
 Bak - kus dri - ke bød, vi alt - saa drik - ke kun af Pligt. Ti

Anden Gang Chor.

Ti - den ej, følg Glædens Bud, drik ud, drik ud, hyld Bachus højt, den vil - de Gud, drik ud, drik ud, og
 ny - der da, følg Glædens Bud, drik ud, drik ud, hyld den I kaa - red selv til Gud! Drik ud, drik ud, og
 Gu - den gav os selv det Bud, drik ud, drik ud, hyld der for Glædens vil - de Gud! Drik ud, drik ud, og

skænk i - gen til Glassets Rand, at Gu - den fry - des kan. *mf* Spild Gu - den fry - des kan!
 skænk i - gen til Glassets Rand, at ret han fry - des kan. Ti ret han fry - des kan! *f* 2. Knæl
 skænk i - gen til Glassets Rand, ti mer vi taa - le kan! Ti mer vi taa - le kan! 3. Blev

Vivace.

Lene.

Mel af „Die Wiener in Berlin.“

VI.

f

1. Her er Har - mo - ni - mu - sik af et fuldt Or -
 2. De kan og - saa Ha - ven faa smukt il - lu - mi -
 3. Vi har og en Luft - bal - lon, der - som De vil

che - ster,
 ne - ret.
 se 'en.

men den fæ - le
 Lam - per gu - le,
 Den er af en

gam - le Skik
 grøn - ne, blaa,
 ny Fa - çon,

for gen - ti - le
 rødt og fi - gu -
 Hus - bond gav I -

Gjæ - ster,
 re - ret;
 de - en;

at Tal - ler - ke
 stort bril - lant Fyr
 og jeg svær Dem

nen gaar om
 vær - ke - ri
 til ved Gud,

mel - lem hvert et
 mel - lem Blus og
 at de Ting er

Num - mer,
 Kjær - ter
 go - de

den man her har
 eg et Tran - spa -
 som min Hus - bond

byt - tet om
 rent hvor - i
 klæk - ker ud

mod be - stem - te
 Nav - ne - træk og
 i sit gam - le

Sun - mer.
 Hjør - ter.
 Ho' - de.

Duettino. Allegretto.

Mel. af „Fruentimmerhaderen.“

VII.

Peter. *Lene.* *Peter.*

f

1. Min Glut, Du mig hen ri - ver! o Snak! Du
 2. Sig, om jeg Dig mis ha - ger? nej, nej! Vel -
 3. Lad mig Dit Hjer-te rø - re, nej gaa! Du

Lene. *Peter.* *Lene.*

dog et Kys mig gi - ver? Nej tak! Sig er for mig Du ban - ge? Ja,
 an, jeg Kys - set ta - ger! Ej, - ej! Du skal ej slip - pe fra mig! o
 skal mig straks bøn hø - re! Ja saa! Jeg vil et Kys Dig gi - ve! Snik

Peter. *Lene.* *Peter.*

ja! jeg skal Dig dog nok fan - ge. Ha, ha! Sig er for mig Du
 Fjas! nej om jeg saa skal ta' Dig. Kun Spas. Du skal ej slip - pe
 Snak! Du skal min Ko - ne bli - ve! O tak! Jeg vil et Kys Dig

Lene. *Peter.* *Lene.*

ban - ge? ja, ja! Jeg skal Dig dog nok fan - ge. Ha, ha! Sig er for mig Du
 fra mig! o Fjas! nej, om jeg saa skal ta' Dig. Kun Spas. Du skal ej slip - pe
 gi - ve! Snik Snak! Du skal min Ko - ne bli - ve! O tak! *p*

Allegro moderato.

Gammel tysk Mel. (Crambamboli.)

VIII. *f*

Von Köhler. 1. I Røg og Damp, i Fre-dens
Von Köhler. 2. Vort he-le Liv er Kram-bo-
Warren 3. Men er alt Ga-gen ex-tra-

Skyg-ge, her i vort kjæ-re an-det Hjem, ved Dag og Nat vi bo og
 la-ge med Dyds og E-ti- ket-tens Sprog, men Kram-bo-la-gen med vor
 de-ret og er For-tu-na ka-pri-cieus, og blir man vold-somt bom-bar-

byg-ge, og tryl-le ny-e Glæ-der frem! *War.* Se det var godt, jeg tak-ker Dig, den Ball'den lig-ger
 Ga-ge, den er det Al-ler-vær-ste dog. Men hvis en Smu-le Helt man har, man snart kangjø-re
 de-ret og storme Kre-di-to-ren løs Da frem den sid-ste Pjalt man bær og si-ger tørt, Mes-

Chor.

godt for mig, pas *mf* paa Cram-bam-bo-li, Crambam-bo-li! ja naar han saadan blot-ter sig, saa
 Gjæl-den klar, naar Fru For-tu-na blot Af-fai-re tar. *Chor.* Ja hvis en Smule Helt man har, man
 sieurs, se her! Spil nu om Stum-per-ne en à la guerre! *Ch.* Ja frem den sid-ste Pjalt man bær og

er det in-gen Sag for mig at vin-de hvert Par-ti, Cram-bam-bo-li!
 snart kangjø-re Gjæl-den klar, naar Fru For-tu-na blot Af-fai-re tar. *f*
 si-gertørt, Mesieurs, se her! Spil nu om Stum-per-ne en à la guerre!

Moderato.

Fr. Kuhlau. (Røverborgen.)

Geldhammer.

IX.

f

p

1. Min Ven, paa Bryllups -
2. Man al - drig hos sin

da - gen man gjæld - fri væ - re maa, og mindst til Æg - te - ma - gen man
Ma - ge bør aab - ne sig Kre - dit, ti da der blir til - ba - ge en

Piu Allegro.

bør i For - skud staa. *f* Naar straks i El - skovs -
sik - ker De - fi - cit. *f* Laan hel - ler hos en

Tempo I.

he - den man staa som Kre - di - tor, man snart til Kjær - lig - he - den vil
An - den! det er langt mer be - lkvemt, ti just i Æg - te - stan - den De -

bli - ve De - bi - tor, man snart til Kjær - lig - he - den vil bli - ve De - bi - tor! *mf*
fek - ter ska - der slemt! Ti just i Æg - te - stan - den De - fek - ter ska - der slemt!
p e stacc.

Allegretto.

Kunzen. („Festen i Valhal.“)

X. *f*

Ole.

1. *p* Jeg pri - ser ej Stor - mænd, ti
 2. Kong Chri - stian den Fjer - de har
 3. For Tro - skab og Ær - lig - hed
 4. Et mun - tert Hur - ra nu for

der er jo nok, som Skjald for de Ri - ge vil væ - re: jeg
 Ny - bo - der rejst, at Sø - man - den Hvi - le kan fin - de, Pal -
 er de et Ly, mens Fred' - rik med Chri - sti - an skif - ter, den
 Sø - man - dens Ven! Til Rors staa Kong Fre - de - rik læn - ge! O,

el - sker den fa - ste, men fat - ti - ge Stok, og syn - ger til Ny - bo - ders
 lad - ser er sjunk - ne, men Ny - bo - r har knejst! De stan - de saa fast som hans
 dan - ske Ma - tros staa, blandt Vaab - ne - nes Gny, saa tap - per som Ny - bo - ders
 hvis han os hør - te han raab - te i - gen: Hur - ra for de tjæ - re - de

Alle.

Æ - re. Vi syn - ger til Ny - bo - ders Æ - re!
 Min - de. De stan - de saa fast som han Min - de!
 Stif - ter. Saa tap - per som Ny - bo - ders Stif - ter!
 Dren - ge! Hur - ra for de tjæ - re - de Dren - ge!

Allegro moderato.

Fransk Melodi. (Matrosen.)

XI. *f*

Mariane.

p

1. Højt fra Top-pen nu Blod-fla-get vaj - er, Fjendens
 2. Ly - net blin - ker og Tordnen gen - ly - der, Kuglen
 3. Tord-nen ti - er og Dan-ne-brog bøl - ger stolt fra

Flaa - de stolt nærmer sig der! *f* Nu klart om - bor - de Død el - ler Sej - er! Thi Danmark Kampens Løsen
 hvi - ner! op Brø-dre, at slaa! Glat - te Lag! En Nat frem bry - der, i Røg ind-hyl-let alt vi
 Top - pen! Vi sej - red! Hur - ra! Fjen-den flyr ham Dø-den føl - ger med Ju - bel stævne vi her

dolce

er. — O Fæ-dre-land, din skjøne Som - mer sødt tryl - ler Er - in - dringer frem, min Pi-ge
 staa! — O Fæ-dre-land, din skjøne Som - mer sødt tryl - ler Er - in - dringer frem, min Pi-ge
 fra. — O Fæ-dre-land, din skjøne Som - mer sødt tryl - ler Er - in - dringer frem, min Pi-ge

kal - der, o jeg kom - mer, til mit Hjem, mit el - ske - de Hjem! til mit Hjem, mit el - ske - de
 kal - der, o jeg kom - mer, til mit Hjem, mit el - ske - de Hjem! til mit Hjem, mit el - ske - de
 kal - der, O jeg kom - mer! til mit Hjem, mit el - ske - de Hjem! til mit Hjem, mit el - ske - de

Peter udenfor

Hjem, til mit el - ske - de Hjem! *f*
 Hjem, til mit el - ske - de Hjem!
 Hjem, til mit el - ske - de Hjem!

Andantino.

Svensk Folkemelodi („Runesvärdet“)

XII. *Peter.*

p Far - vel! Far - vel!

p Jeg ud i den stormende Nat, vil
Langt fra Dig paa u-kjend-te Vej Dit

van-dre a - le - ne for - ladt; hen o - ver de skummende Bøl - ger kun Min-det mig smer-te - ligt
Bil - led for la - der mig ej. Jeg véd Du vil gjemme mit Min - de, at bit-tert Din Taa - re vil

føl - ger om Glæ - der, som hur - tigt svandt hen og al - drig, nej al - drig jeg
rin - de - lad mig van-dre her-fra som Din Ven først his - set, ja his - set vi

pp

1.
mø - der i - gen.
sam - les i -

Far -

2.
vel! Far - vel!

gen. *pp* > > > > > >

Led. *